

Bp Wiesław Lechowicz

DELEGAT KEP DS. DUSZPASTERSTWA EMIGRACJI POLSKIEJ

PI-01-015 Warszawa, Skwer Kard. S. Wyszyńskiego 6
tel.+48 (22) 530-48-69, e-mail: emigracja@episkopat.pl

ŻYCZENIA DELEGATA KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

ds. DUSZPASTERSTWA EMIGRACJI POLSKIEJ

BISKUPA WIESŁAWA LECHOWICZA

Z OKAZJI ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA - 2017

*„W Nim było życie, a życie było światłością ludzi,
a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła” /J 1,4-5/*

Kochani Bracia i Siostry

W imieniu własnym i wszystkich biskupów Kościoła w Polsce serdecznie Was pozdrawiam i zapewniam o modlitewnej więzi nie tylko podczas świątecznych dni. Cieszę się, że jesteście obecni wokół Dzieciątka Jezus, do którego przybyliście drogami wiary i nadziei, podobnie jak niegdyś pasterze betlejemscy i trzech mędrcy z dalekiego Wschodu. Pragnę Wam życzyć, byście spoglądając oczami wiary na narodzonego z Maryi Syna Bożego i doświadczając Jego bliskości odkryli, że to Dziecię jest niegasnącą Światłością!

Jezus, już w wieku dojrzałym, podczas swej publicznej działalności tak właśnie siebie nazwał: „Ja jestem Światłością świata!” (J 8,12). Znacznie wcześniej rozpoznał w Nim „światło na oświecenie pogan” (Łk 2,32) starzec Symeon podczas ofiarowania Jezusa w świątyni. Wielkim głosicielem prawdy o Jezusie – Światłości świata był święty Paweł, który stracił wzrok, gdy spotkał Jezusa w drodze do Damaszku, ale tylko po to, by móc później jeszcze więcej i lepiej widzieć. To on porównuje Jezusa do „dnia”, który przychodzi i usuwa ciemności nocy (zob. Rz 13,12).

Życzę Wam, by podobne do Symeona i Szawła doświadczenie stało się Waszym udziałem!

To z serca płynące dla Was życzenie spełni się z całą pewnością pod jednym wszakże warunkiem – jeśli zbliżyć się będziecie do Jezusa, aby usłyszeć Jego słowo i dotknąć Go. Postępujcie zatem wobec Dzieciątka Jezus tak jak bliscy co dopiero narodzonego dziecka, którzy przybliżają się do niego, przyglądają się mu uważnie, z zamiarem dotknięcia go, z chęcią wzięcia na ramiona, przytulenia, pocałowania i z nadzieją na usłyszenie pierwszych słów, które pielęgnują w pamięci przez długie, długie lata.

Taką szansę doświadczenia bliskości Emmanuela stwarza Eucharystia – Msza święta, podczas której wsłuchujemy się w słowo Boże i dotykamy Ciała Jezusa, więcej nawet, nawiązujemy intymną z Nim komuniją. Owszem, Msza święta jest bezkrwawą ofiarą Jezusa, jej uobecnieniem, ale dzięki temu, że podczas ofiary eucharystycznej Jezus wydaje się za nas i dla nas, Eucharystia ma wiele wspólnego z misterium Bożego Narodzenia. Pięknie tę prawdę wyraża jedna z kolęd:

*O gwiazdo Betlejemska,
zaświeć na niebie mym.
Tak szukam Cię wśród nocy,
tęsknię za światłem Twym.
Zaprowadź do stajenki,
Leży tam Boży Syn,
Bóg - Człowiek z Panny świętej,
dany na okup win.*

*O nie masz Go już w szopce,
nie masz Go w żłóbku tam?
Więc gdzie pójdziemy Chryste?
gdzie się ukryłeś nam?
Pójdziemy przed ołtarze,
Wzniecić miłości żar,
I hold Ci niski oddać:
to jest nasz wszystek dar.*

W ślad za śpiewem tej i innych kolęd niech pójdzie Wasze życie. Korzystajcie jak najczęściej z możliwości spotykania się z Jezusem w Eucharystii. Zdaję sobie sprawę, że nie zawsze jest to łatwe, czy możliwe choćby ze względu na pracę, daleką odległość od świątyni, czy przemęczenie. Ale czy łatwo było pasterzom w cichą i świętą noc Bożego Narodzenia porzucić swe obowiązki i pójść za głosem Anioła?! Czy łatwo było trzem mędrcom ze Wschodu udać się w daleką podróż i dać się prowadzić gwiazdzie w nieznane rejony?! Tym, co zadecydowało o ich decyzji była wiara i nadzieja na spełnienie obietnicy Bożej, związanej z nadejściem Mesjasza.

Modłę się zatem o Waszą wiarę, by z biegiem czasu nie ulegała osłabieniu, lecz pogłębieniu. Co więcej, moim głębokim pragnieniem i życzeniem jest, byście spotykając się z Panem na Eucharystii stawali się Jego świadkami wobec wielu naszych braci i siostr, którzy na emigracji skarb wiary zgubili pod wpływem zabiegania o lepszy byt materialny, zagubienia w konfrontacji z licznymi problemami czy dostosowania się do współczesnej mody życia jakby Boga nie było. W mijającym roku w Niemczech, Francji i Anglii odbyły się kongresy nowej ewangelizacji, które miały na celu zachęcić i wiernych świeckich i duszpasterzy do bardziej dynamicznego dzielenia się wiarą z innymi, do wychodzenia naprzeciw tych, którzy oddalili się od Boga i Kościoła. Podobnemu celowi będzie służyć II Kongres Młodzi Polonijnej, w dniach od 28 lipca do 5 sierpnia 2018 roku w Warszawie. Gorąco zachęcam młodych przedstawicieli polonijnych wspólnot do udziału w tym wydarzeniu.

Drodzy Bracia i Siostry!

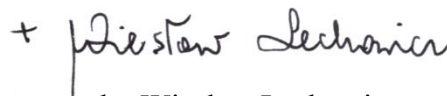
Kładę Wam na sercu ewangelizacyjne zadanie, ponieważ jest ono wpisane w naturę bycia uczniem Jezusa. Podobnie jak Jezus został posłany przez Boga Ojca, aby stać się człowiekiem, a następnie nas wykupić z niewoli grzechu i szatana, i my jesteśmy przez Jezusa posyłani, by innych do Jezusa przybliżyć. Czas zbliżającego się nowego roku zazwyczaj wiąże się z różnymi postanowieniami. Proponuję, by wśród postanowień znalazło się i takie, które wiązać się będzie z ewangelizacyjnym świadectwem – np. rozmowa na tematy religijne, zachęta do pójścia do kościoła, do skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania, propozycja włączenia się w istniejące grupy modlitewne czy apostołskie, wspólna modlitwa. Pięknym byłby prezent złożony Dzieciątka Jezus w postaci takiego właśnie postanowienia! To byłby też najlepszy prezent dla naszych bliźnich, dowód naszej odpowiedzialnej miłości za innych oraz potwierdzenie, że jesteśmy dziećmi światłości, zgodnie ze słowami św. Jana: „Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości” (1 J 2,10).

Moi Drodzy!

Nie moglibyście się cieszyć w pełni uroczystością Bożego Narodzenia, ani obecnością Jezusa podczas Eucharystii bez obecności kapłanów, Waszych duszpasterzy. Przyjmijcie wyrazy wdzięczności, Drodzy Bracia w kapłaństwie, za Wasze wierne i gorliwe posługiwanie wśród Polonii. Z serca płynącym uznaniem zwracam się do Sióstr zakonnych za dawanie świadectwa Jezusowi poprzez styl życia konsekrowanego i troskę o wiarę wśród naszych rodaków od najmłodszych po najstarszych wiekiem. Serdeczne podziękowanie kieruję także pod adresem wszystkich osób świeckich, włączających się w życie duszpasterskie ośrodków polonijnych, co sprawia, że wiele naszych parafii przypomina rodzinny dom, w którym można nabrać duchowych sił do pracy i codziennych zmagañ. Niech i ten cel przyświeca duszpasterskiej pracy w zbliżającym się nowym roku!

Kolejny etap życia, jakim będzie 2018 rok zawierzam macierzyńskiej opiece Maryi i ojcowskiej trosce św. Józefa. Niech otaczają Was i Waszych bliskich, przebywających wspólnie z Wami lub żyjących w Polsce, czułą opieką, abyście wzorem Jezusa mogli wzrastać nie tylko w latach, ale i rozwijać się w wierze, miłości i mądrości u Boga i u ludzi!

Te i inne słowa życzliwości pod adresem każdej i każdego z Was zamieniam w modlitwę u stóp Dzieciątka Jezus oraz łączę z pasterskim błogosławieństwem.

bp Wiesław Lechowicz

Delegat KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej

Warszawa, Boże Narodzenie 2017 r.